

SLVGBA
SFANTVLVI
EVDIOS
DAVID DIN EVIA

LĂ DECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 4:

glasul al 4-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Când din sfințită rădăcină, floare cu bun miros ai crescut-ai, Davide fericite, atunci din tinerețe, cu totul insuflat de Domnul te-ai arătat, cu pomenirea morții și cu Duhul Sfânt îndreptând cugetul tău. Pentru aceea, în vârsta bărbăției înaintând, lucrător iscusit al bunătăților vârstei celei duhovnicești te-ai aflat.

Când al Domnului Botezător în chip văzut ți s-a arătat, la viața cea îndumnezeită chemându-te, atunci cu veselie i-

ai urmat și în biserica aceluia, Cuvioase, cu căldură ai venit, tuturor mai înainte vădind a ta strălucire. Pentru aceea și cel ce te-a născut, aflându-te, de arătarea chemării tale celei cerești, înțelepțește s-a uimit.

Când prin bună-voirea cea dumnezeiască, Părinte, ca un alt înger în Evvia ai venit, atunci Mântuitorului ai zidit mănăstire de suflete mântuitoare, organ însuflețit al harului dumnezeiesc, purtătorule de Dumnezeu, Davide. Întru care racla moaștelor tale râuri de tămăduiri izvorăște, celor ce cu credință aleargă la acoperământul tău.

Se bucură Locrida, patria ta, vlăstar dumnezeiesc câștigându-te și laudă prea mare, iar a Evviei insulă mai vârtos de tine se veselește și se mângâie,

Davide, teofore, slavă sieși aflându-te și apărător adevărat, cela ce dintru toată stricăciunea o izbăvești pe dânsa. Pentru aceea, amândouă, Părinte, cinstesc sfântă pomenirea ta.

Slavă... **glasul 1:**

Din tinerețe lepădând, Părinte, cu adevărat, desfătarea frumuseții celei pământești, lui Hristos cu toată dorirea ai urmat; și la bunătățile cuvioșilor celor de demult ajungând, ai plinit viață îngerească și cu multe daruri de Dumnezeu ai fost slăvit. Căruia și mijlocește, rugămu-ne, Davide, teofore, pentru cei ce te slăvesc pe tine.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Rugăciunile celor păcătoși primind, și suspinul celor scârbiți netrecând cu vederea, preasfântă Fecioară, roagă-te Celui născut din curat pântecul tău, să ne mântuiască pe noi.

LĂ STIHOADNĂ

Glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Eu adevărat, precum soarele, ai strălucit în lume cu razele bunătăților tale și pe toți ai luminat, Davide, pe cei care te cinstesc pe tine.

Stih: *Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui (Ps. 115, 6).*

Se bucură foarte sfântă mânăstirea ta, Davide, făcătorule de minuni, pe tine măsură și chip al vieții celei îmbunătățite avându-te.

Stih: *Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte (Ps. 111, 1).*

Eu puterea cea nematerialnică, vindecări mântuitoare izvorăște cinstit capul tău, celor ce te laudă, Davide, făcătorule de minuni.

Slavă..., **a Treimii:**

Părinte, împreună cu Fiul și cu Duhul Sfânt, Treime preasfântă, lumea miluiește-o, pentru rugăciunile Cuviosului Tău David.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe Cuvântul cel întrupat ai avut în pântece și negrăit ai născut, Fecioară, pe Hristos, Ziditorul tuturor, Mântuitorul lumii.

Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule... și celelalte...

TROPARUL

Glasul al 3-lea:

Podobie: *Mărturisirea dumnezeieștii credințe....*

Mare slavă aflat-a Evvia astăzi, pe preaslăvitul David cel dumnezeiesc, sălaș sfințitelor fapte bune și lui Hristos următor

adevărat, și de un chip
cuvioșilor toți. Pentru aceea,
Părinte cuvioase, roagă pe
Hristos Dumnezeu să se
dăruiască nouă mare milă.

ALT TROPAR

Glasul al 4-lea:

Podobie: *Degrab ne întâmpină pe
noi...*

Podoaba Locridei și făclia
Evviei, luminos te-ai arătat cu
viața îngerească, Davide,
Părinte cuvioase. Pentru aceea,
celor care se apropie de sfânt
capul tău, pururea împarți
tămăduiri și sănătate, după
suflet și după trup, ca unul ce ai
îndrăzneală la Hristos, Cel ce te-
a slăvit.

Ecteniile și otpustul.

LA DECERNIA MARE

După obișnuitul psalm, se cântă:
Fericit bărbatul..., starea întâi. La
Doamne, strigat-am..., se pun stihirile
pe 8.

Glasul al 4-lea:
Podobie: *Ca pe un viteaz...*

Lui Hristos închinându-
te din vârsta cea tânără,
te-ai umplut de lumina
harului, Davide,
preafericite, și nevoitor
îndumnezeit cu adevărat te-ai
arătat, cu ostenelile înfrânării
curățindu-ți sufletul și trupul,
purtătorule de Dumnezeu.
Pentru aceasta, slăvit ai fost cu
harul Mângâietorului. *(de două
ori)*

Ăuzit-ai glasul harului
Înaintemergătorului și acestuia
cu dumnezeiască iubire
urmând, prunc fiind cu trupul,
iar întru cugetare desăvârșit, cu
limpezime mai înainte ai arătat
chemarea ta cea cerească,
Davide, Cuvioase. Căci ca un
înger ai viețuit, Părinte, și
Bisericii lui Hristos luminător
te-ai arătat, cu lumină nouă.

Pe mlădița Locridei și lauda
Evviei, slava călugărilor, izvorul
bunătaților, organul înțelepciunii
și cămara preavestită cu bun
nume a dragostei celei după
Hristos, pe David cel de
Dumnezeu purtător, cu lauda
cântărilor acum să-l
încununăm, ca pe solitorul
nostru către Domnul.

Alte stihiri, glasul al 8-lea:

Podobie: *Ce vă vom numi pe voi...*

Ce te vom numi, o, Davide? Gura dragostei dumnezeiești sau al neamurilor îndreptător? Îndrumător al monahilor sau dascăl înțelept? Stea din Locrida răsărită sau luminător preastrălucit al Evviei? Multe sunt îndreptările tale și minunate darurile tale. Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre. *(de două ori)*

Cine va putea spune după vrednicie nevoițele tale, Părinte, și darurile tale cele dumnezeiești? Cursele diavolilor și uneltirile lor? Ale necredincioșilor hule și chinurile ce vitejește ai răbdat, Davide, cuvioase? Pentru aceea acum te ferim și cu dorire strigăm către tine: roagă-te să se mântuiască sufletele noastre!

Ăle credincioșilor boli și dureri grele, racla moaștelor tale tămăduiește și alungă de la oameni vătămarea diavolească. Pentru aceea, căzând la cinstitul tău cap, bogăție de tămăduiri luăm și cu evlavie strigăm către tine: Davide, podoaba Părinților, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre!

Slavă..., **glasul al 6-lea:**

Ăstăzi ca o stea nou-arătată a răsărit pomenirea Cuviosului David, cu razele cele înțeleghătoare luminând pe credincioși. Căci ca un fiu al luminii viind, cu lumina dumnezeieștilor porunci a îndreptat pe cei ce strigă către dânsul: bucură-te, cel ce din fragedă vârstă te-ai afierosit lui Dumnezeu și cu lucrările tale, chemarea dată ție minunat ai arătat. Bucură-te, al călugărilor chip și tâlcuitorul preaiscusit al vieții celei duhovnicești. Bucură-te, podoaba Locridei, a Evviei slavă și păzitor, a Bisericii stea, care luminezi toate marginile. Ca cea ce ai îndrăzneală către Domnul, Părinte, nu înceta a te ruga pentru sufletele noastre.

Și acum..., **a Născătoarei (Dogmatica):**

Cine nu te va ferici pe tine, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda preacurată nașterea ta? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul - Unul născut, același din tine, Curată, a ieșit, negrăit întrupându-Se, din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-Se pentru noi. Nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, Curată, cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

DOHOD

Lumină lină...

Prochimenul zilei

PAREMILE:

Din *Înțelepciunea lui Solomon*,
citire:

(3: 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și nu se va atinge de ele chinul. Păruțu-s-a în ochii celor nepricepuți că au murit și ieșirea lor din această lume s-a socotit pedeapsă și plecarea lor de la noi, sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că de ar fi pedepsiți în fața oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Și puțin fiind pedepsiți, cu mari binefaceri vor fi dăruți, că Dumnezeu i-a ispitit pe dânșii și i-a aflat vrednici de El. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci și ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și va împărăți peste dânșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre El vor înțelege adevărul și credincioșii vor petrece în dragoste cu Dânsul. Că har și milă este întru cuviosii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*,
citire:

(5: 15-24, 6: 1-3)

Dreptii în veac vor fi vii și de la Domnul este plata lor, și purtarea de grijă pentru dânșii este de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta vor lua

împărăția podoabei și stema frumuseții din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va râvna Lui drept armă și va intrarma făptura spre izbânda asupra vrăjmașilor. Îmbrăca-Se-va în platoșa dreptății și-și va pune drept coif judecata cea nefățarnică. Lua-va drept pavăză bine întărită sfințenia, va ascuți mânia cumplită drept sabie și împreună cu Dânsul lumea va da război împotriva celor fără de minte. Porni-se-vor bine-ochite săgețile fulgerelor și, ca dintr-un arc bine-încordat al norilor, la țintă vor lovi. Și din mânia lui, ca o praștie, va azvârli noian de grindină. Întărâta-se-va asupra lor apa mării și râurile îi vor îneca vijelios. Va sta împotriva lor Duhul puterii dumnezeiești și ca un vifor îi va vântura pe ei, și fărădelegea va pustii tot pământul și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Auziți, dar, împărați, și înțelegeți; luați învățătură, judecători ai marginilor pământului. Luați aminte, cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trufiți cu ocârmuirea mulțimii neamurilor, că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea și puterea de la Cel Preaînalt.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*,
citire:

(4: 7-15)

Dreptul, de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Că bătrânețile sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se măsoară cu numărul anilor, ci căruntețile sunt înțelepciunea oamenilor, iar vârsta bătrâneților, viața nespurcată.

Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit și fiindcă viețuia între păcătoși, a fost mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui sau viclenia să înșele sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune și neînfrânarea poftelor schimbă gândul cel fără de răutate. Desăvârșindu-se în scurt timp, dreptul a plinit ani îndelungați; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta Dumnezeu S-a grăbit a-l scoate din mijlocul răutății. Iar popoarele au văzut și nu au cunoscut, nici nu au pus în gând una ca aceasta. Că har și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

LĂ LITIE

Glăsul 1:

Bucură-te întru Domnul, Insulă a Evviei, că te-ai îmbogățit cu David cel cuvios, ca și cu o comoară cerească. Căci cu dumnezeiasca purtare de grijă întru tine fiind călăuzit, și viața petrecând, s-a făcut ție dascăl îndumnezeit și îndreptător spre cele bune. Iar lepădând cele de aici, grabnic apărător îți este și înaintea lui Hristos fierbinte solitor. Și pe sfântul său cap, ca pe o sfântă mângâiere având, de sfintele daruri ale aceluia desfătându-te, strigi: Davide, fericite, roagă-te neîncetat să se mântuiască cei ce te fericesc!

Glăsul al 2-lea:

Din pruncie predându-te Mântuitorului, Aceluia sihăstrește ai urmat, Davide, de Dumnezeu înțeleptite. Că de vederea sfântă a harului Înaintemergătorului fiind învrednicit, viața aceluia ai râvnit, de dumnezeiasca iubire fiind aprins, și cu bogăția înțelepciunii împodobit. Și chip al vieții celei bune, însuși arătându-te, mulțime de următori ai avut și râvnitori ai lucrărilor tale. Căci Hristos te-a slăvit, Sfinte Părinte, prin nevoița ta.

Glăsul al 3-lea:

Cele de pe pământ lăsând, iar de cele de sus dorind și pe dănele plinind, lui Hristos ai plăcut, Părinte cuvioase, și în Evvia venind, plin de Duh Sfânt, biserică cinstită ai înălțat Mântuitorului, Celui ce în Tabor a strălucit, îndumnezeite văzător al dumnezeieștilor lumini. Și mânăstire sufletelor săvârșind, către ucenici grăiai: „să ne schimbăm, o, fiilor, cu schimbarea cea bună, răpindu-ne mintea din lume, ca asemenea lui Hristos să ne aflăm și la bunătățile cele veșnice să suim”.

Glăsul al 4-lea:

Pe apărătorul în primejdii și al bolilor grabnic tămăduitor, pe

David cel fericit, astăzi bine să-l laudăm. Că de primejdiile aproapelui s-a îngrijit și bunătățile cele cuviincioase lucrând, mai vârtos ca soarele a strălucit. Și cu puterea tămăduirilor fiind învrednicit, tuturor credincioșilor, fără pizmuire, cele cerute dăruiești. Pentru aceea, către dânsul fierbinte să strigăm, zicând: Păzește, fericite, turma ta, nesticată de toată năvălirea potrivnicului și de toată strâmtorarea!

Slavă..., **glasul al 5-lea:**

Cuvioase Părinte, din fragedă vârstă ai dorit slava vieții celei curate, desfătările lumii lepădând. Pentru aceea și cu Pavel grăiai: „cu Hristos împreună m-am răstignit, căci nu mai trăiesc eu, ci trăiește întru mine Hristos”. Deci după vrednicie fiind slăvit, harul vindecărilor ai cules și desfătarea de bunătățile cele veșnice. Căroră și pe noi ne învrednicește, cu rugăciunile tale către Dumnezeu, Davide, fericite, al cuvioșilor împreună-viețuitor.

Și acum ..., **a Născătoarei:**

Fericimu-te, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, și te mărim, credincioșii, după datorie, pe tine, cetatea cea

nemișcată și zidul cel nesurpat, și folositoarea cea tare, și scăparea sufletelor noastre.

LĂ STIHODAVNĂ

Glasul al 5-lea:

Podobie: *Bucură-te, cămara...*

Bucură-te, a Locridei mlădiță, lauda cea sfințită a Evviei, icoana cuvioșilor celor de demult, desăvârșit întru purtări, și chip al faptelor celor bune. Că pe urmele pașilor acelora, din tinerețe, cu dinadinsul umblând, Cuvioase, tainicul cel bun al darurilor te-ai arătat și organ al vieții celei sfinte. Pentru aceea, plin de harurile Duhului te-ai aflat, vindecând pe cei care cer ajutorul tău cel grabnic, purtătorule de Dumnezeu, Davide, cel care pentru toți ceri mare milă.

Stih: *Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui (Ps. 115, 6).*

Din fragedă vârstă bucurându-te întru Domnul, ca un dar preascump dăruit ai fost chemării celei cerești, a glasului Înaintemergătorului, că pe acesta chemându-te ai văzut. De atunci te-ai îndepărtat de rudenii și de patrie, și în multe locuri ai petrecut, către vârful bunătăților sârguind. Pentru aceea, ca un alt soare ai răsărit,

Cuvioase, în Evvia, de purtarea de grijă a harului fiind călăuzit, Davide, purtătorule de Dumnezeu, și dăruiești ajutorul tău celor care-l cer.

Stih: *Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte (Ps. 111, 1).*

Cu înfrânarea și necurmata rugăciune deplin curățindu-te, sălaș luminat te-ai gătit și biserică purtătoare de lumină, a strălucirii Tatălui Celui în trei sori. De atunci biserică sfântă ai zidit Ziditorului și sfințită mânăstire a călugărilor, cele cuvioase osteneli ale tale săvârșind. Pentru aceea, turma ta cea mică cu capul tău cel sfânt, neadormit acoperă și-i păzește, cu ajutorul tău cel preaputernic, purtătorule de Dumnezeu, Davide, cerând pentru toți mila cea dumnezeiască.

Slavă..., **glasul al 8-lea:**

Veniți, Evvia toată, împreună cu a insulelor ceată și cetățile, pe David cel vestit întru minuni, cu cântări să îl mărim; că a răsărit ca o stea prealuminoasă, în vremurile din urmă, cu razele faptelor celor bune și cu harul tămăduirilor, mulțimea credincioșilor luminând. Și din primejdii pe mulți slobozind, fiecăruia cele dorite pentru

mântuire dăruiește, cerând pentru toți mare milă.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu negrăit L-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului Celui preaînalt, rugăciunile robilor tăi primește-le, Ceea ce ești cu totul fără de prihană. Care tuturor curățire de greșeli dăruiești, acum rugăciunile noastre primind, roagă-te să ne mântuim noi toți.

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., și celelalte...

TROPARUL

Glasul al 3-lea:

Podobie: *Mărturisirea dumnezeieștii credințe...*

Mare slavă aflat-a Evvia astăzi, pe preaslăvitul David cel dumnezeiesc, sălaș sfințitelor fapte bune, și lui Hristos următor adevărat, și de un chip cuvioșilor toți. Pentru aceea, Părinte cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu să se dăruiască nouă mare milă.

ALT TROPAR

Glasul al 4-lea:

Podobie: *Degrad ne întâmpină pe noi...*

Podoaba Locridei și făclia Evviei, luminos te-ai arătat cu

viața îngerească, Davide, Părinte cuvioase. Pentru aceea, celor care se apropie de sfânt capul tău, pururea împarți tămăduiri și sănătate, după suflet și după trup, ca unul ce ai îndrăzneală la Hristos, Cel ce te-a slăvit.

La binecuvântarea pâinilor, troparul sfântului (de două ori) și Născătoare de Dumnezeu... (o dată).

LĂ VTRÊNIC

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul Cuviosului, (de două ori), Slavă..., Și acum..., troparul Născătoarei de Dumnezeu-Învierii.

După prima catismă,
Sedealna întâi,
glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău,
Mântuitorule...

Răsărit-ai, înțelepte, în vremurile din urmă, ca soarele strălucitor, cu cinste viind și cu razele vieții tale sufletele noastre luminând,

Davide, cuvioase. Pentru aceea prăznuim dumnezeiască pomenirea ta, pe Hristos întru veselie inimii slăvind.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Pe Dumnezeu mai presus de fire, pe Cea ce pentru a lumii mântuire, din fecioreștile-ți sânziuri în chip înfricoșător S-a întrupat, negrăit ai născut și fecioară ai rămas după nașterea cea netâlcuită, Fecioară. Pe Acela roagă-L să mântuiască pe cei ce te măresc pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Curată.

După catisma a doua, se cântă
sedealna sfântului,
glasul al 3-lea:

Podobie: Mărturisirea dumnezeieștii
credințe...

Dumnezeiască alăută a Mângâietorului te-ai făcut cu nevoița ta, și pe mulți la mântuire ai călăuzit, și călugărilor dreptar te-ai arătat, și puteri vindecătoare ai primit. Ci pe Hristos Dumnezeu roagă, Davide, cuvioase, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Cuvântul cu totul fără de schimbare rămânând, întreg S-a sălășluit în pânțelele tău, fără de mutare a celor împreună-șezătoare ale Celui ce suflare de

viață dăruiește și celor din lume a binevoit a Se arăta, din blestemul cel vechi mântuindu-ne. Pe Care roagă-L, Fecioară, să se dăruiască iertare și mare milă celor ce te laudă.

Polieleu: Robii Domnului...

MĂRIMIRILE

Glasul 1:

Stih 1: *Ășteptând am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea (Ps. 39: 1-2).*

Fericimu-te pe tine, Cuvioase Părinte, David, și cinstim sfântă pomenirea ta, povățuitorule al călugărilor și împreună-vorbitorule cu îngerii.

Stih 2: *Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit din lipsa untdelemnului (Ps. 108: 23).*

Stih 3: *Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre (Ps. 16: 4).*

Stih 4: *Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie (Ps. 29: 11).*

Veniți, toate cetele călugărilor, să laudăm pe Sfântul David, zicând: pe lauda Evviei.

Stih 5: *Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său (Ps. 4: 3).*

Stih 6: *Cântați Domnului cei cuvioși ai Lui și laudați pomenirea sfințeniei Lui (Ps. 29: 4).*

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeuule.

Și acum..., **același glas:**

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Ăliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule (de trei ori)!

După Polieleu, Sedealna. glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...

Sihăstrește nevoindu-te, Părinte, jertfă sfântă adus-ai viața ta; și cu dumnezeiescul Duh pretutindenea petrecând, Sfinte, în insula Evvia preaminunat ai strălucit tuturor, întru dânsa ai adormit și o sfințești pe dânsa, o, Davide, cu darurile sfintelor tale moaște. Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Ăjutorului tău celui puternic, Fecioară, cu căldură încredințezi pe cei ce scapă la tine; scoate-i pe dânșii din felurimea relor care îi împresoară, pacea ta le dăruiește, sufletelor mântuire, trupurilor vindecare și răscumpărare de greșeli. Că putere ai să plinești toate cele cerute, ca ceea ce ești Maica lui Dumnezeu.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea: Din tinerețile mele...

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea
Domnului moartea cuvioșilor
Lui (Ps. 115, 6).

Stih: *Fericit bărbatul care se teme de
Domnul, întru poruncile Lui va voi
foarte (Ps. 111, 1).*

Toată suflarea....

EVANGHELIA:

Evanghelia de la Matei (11: 27-30)

*„Zis-a Domnul ucenicilor Săi:
Toate sunt mie de la Tatăl Meu...”
(caută joi în săptămâna a IV-a după
Pogorârea Sfântului Duh).*

Psalmul 50

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile
Cuviosului Tău, David,
Milostive, curățește mulțimea
greșelilor noastre.

Și acum,

Pentru rugăciunile
Născătoarei de Dumnezeu,
Milostive, curățește mulțimea
greșelilor noastre.

Și această idiomelă, glas 6:

Stih: *Miluieste-mă, Dumnezeule,
după mare mila Ta și după mulțimea
îndurărilor Tale curățește fărădelegile
noastre.*

Ăstăzi purtătorul de
Dumnezeu, David, podoaba cea
de cinste a Evviei, calea

nevoinței plinește, călătoria
către cer săvârșește. Și culegând
plata ostenelilor, împreună cu
sfinții cei din veac se veselește. Și
ca pe un izvor de sfințenie și
moștenire părintească, racla
cinstitelor sale moaște ne-a lăsat,
tămăduiri fără de număr
tuturor izvorând.

CANOANELE

**Se pune Canonul Născătoarei de
Dumnezeu cu irmosul pe 6 și al
Cuviosului David pe 6.**

Cântarea 1

**Canonul Născătoarei de
Dumnezeu**

Glasul al 4-lea:

Irmos:

Deschide-voi gura mea și se va
«umplea de Duh, și cuvânt
«răspunde-voi Împărătesei
«Maici; și mă voi arăta luminat
«prăznuind și voi cânta
«minunile ei, bucurându-mă».

Ceea ce ai născut adâncul
înțelepciunii, Curată, trimite-mi
picături de înțelepciune,
Izvorule cel plin de har, ca să
slăvesc cu cântări noianul
harurilor tale.

Cu putere, Preanevinovată,
Îngerul de mare sfat, Cel ce a
adus toate din neființă, din tine

a venit, pentru milă și rupând zapisul, dezlegare ne-a dăruit.

Nor însuflețit al strălucirii Tatălui te cunoaștem pe tine, Stăpână, Răsăritul Luminii care a luminat neorânduiala noastră și care pe toți i-a ridicat la cele cerești.

Văzută ai fost mai frumoasă fără de asemănare decât puterile cele de sus și decât toată făptura, Născătoare de Dumnezeu, Curată, ceea ce ai îndumnezeit firea oamenilor și iadul l-ai omorât numai prin nașterea ta.

**Canonul Cuviosului David
Glasul al 8-lea:**

Irmosul: *Pe Faraon, cel ce se purta în car,...*

Sfântă pomenirea ta cu mare glas cutezând a cânta, dăruiește-mi, rogu-mă, harul tău prealuminos, ca să-mi lumineze mintea și putere să-mi dăruiască, laude cu vrednicie a-ți cânta ție, Davide, preafericite.

Floare minunată din rădăcina cea mai rodnică ai crescut, Părinte, și din pruncie lumea ai înmiresmat cu mireasma cea bună a neprihănitei vieți, Mântuitorului cu totul, din tinerețe incredințându-te, Părinte, cu cerească cugetare.

De vederea Botezătorului te-ai învrednicit, Părinte, cu bucurie mare foarte, și glasului acelaia cu veselie ai urmat, nedesăvârșit în trup, și desăvârșit întru cumințenie; în biserica acelaia, Cuvioase, cu adevărat ai stat ca un fără de trup.

Slavă...

Spăimântatu-s-a, Părinte, cinstit părintele tău, în sfânta biserică văzându-te strălucind cu totul, Cuvioase, înaintea icoanei marelui Ioan și de a ta strălucire întru Duhul Sfânt, fără de glas s-a făcut.

Și acum..., **a Născătoarei:**

S-a mântuit neamul celor muritori din pedeapsa lui Adam celui întâi zidit, prin nașterea ta cea negrăită, Preacurată. Că pe Dumnezeu cel întrupat, mai presus de minte născând, haruri ne-ai arătat, ceea ce ești mângâietoarea străinilor. Pentru aceasta după cuviință te lăudăm.

Catavasie: *Deschide-voi gura mea...*

**Cântarea a 3-a:
Canonul Născătoarei de
Dumnezeu
Irmos**

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare «de Dumnezeu, izvorul cel viu și

«îndestulat, care s-au împre-
 «unat ceată duhovnicească
 «întărește-i, întru dumneze-
 «iască mărirea ta, cununilor
 «măririi învrednicindu-i.»

Au fost covârșite marginile firii și legile firii s-au dezlegat prin nașterea ta cea mai presus de minte, Maică Fecioară, fără prihană, căci din tine Cel fără chip a primit trup.

Pat neîntinat te-a văzut pe tine Solomon, înconjurat de șaizeci de înțelepți, Stăpână, pe care, odihnindu-Se Dumnezeu, a luat trup și cu muritorii a vorbit.

Porfiră din curatele tale sânghiuri purtând Cuvântul lui Dumnezeu, fără schimbare și fără amestecare, și goliciunea lui Adam acoperind-o, l-a încins cu dumnezeiasca frumusețe.

Locașul dumnezeirii celei de nerăbdat și cetate însuflețită a lui Dumnezeu, tu ai fost văzută, Preanevinovată, întru care s-a lucrat taina cea mare a negrăitei cunoștințe care din veac nu s-a auzit.

Canonul Cuviosului David

Irmosul: *Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra...*

Pe Dumnezeu iubind din pruncie, Cuvioase Părinte, cu

veselie ai lăsat dragostea părinților tăi, și pe urmele pașilor lui Hristos ai umblat cu inimă neîndoită și chibzuire înțeleaptă.

Adăpatu-te-ai din râurile Scripturilor, Cuvioase, și cu cuvintele cele de Dumnezeu insuflăte pururea hrănindu-te, tinerețile plinind, cu totul înțelepțit de Dumnezeu te arătai, Sfinte, minunând cu multa înțelepciune.

Având dumnezeiască tărie în suflet, Sfinte, din tinerețe te-ai depărtat de înșelarea lumească și părăsindu-ți patria, te-ai alipit de Domnul și jugul Său preadulce ai luat asupra ta.

Slavă...

Cu toată bună-voirea plecându-te, Cuvioase, dumnezeieștii chemări celei cerești, ai aflat îndreptător pe a ta cale, în suișul către cele cerești, pe înțeleptul Acachie, din pronia cea bună.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Din fecioreștile-ți sânghiuri mai presus de fire ai născut pe Făcătorul tuturor, pe Cel ce trup a luat; deci mântuiește dintru înșelare pe omul cel căzut, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, scăparea lumii.

Catavasia: Pe ai tăi cântăreți...

Sedealna Cuviosului

Glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvântul...

Din pruncie ai dorit cu adevărat viața cea îmbunătățită și curată, cel ce ești vas preaales al întregii cugetări și al chemării celei de sus, și de a lumii mreață, mai presus de toate, păzindu-ți mintea, Fericite. Pentru aceea, primind schima călugărească, de un chip sihaștrilor celor de demult te-ai aflat, purtătorule de Dumnezeu, Părintele nostru, David. Roagă pe Hristos Dumnezeu să se dăruiască dezlegare de păcate, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe Mântuitorul tuturor și Făcătorul, pe Acela mai presus de fire L-ai purtat în pânțele, Fecioară, din stăpânirea cea cumplită pe toți slobozind. Deci ca o Maică roagă-te, de mânia șarpelui, de cursele lumii și de toată scârba a fi izbăviți cei ce caută spre tine, ceea ce ești una Născătoare de Dumnezeu, și cu credință năzuiesc la tine, ceea ce ești grabnică ajutătoare, ceea ce în toată vremea ne mântuiești, Fecioară pururea lăudată, și

slava viitoare să câștige cei ce te laudă, împreună și strălucirea și veselia Fiului tău.

**Cântarea a 4-a:
Canonul Născătoarei de
Dumnezeu
Irmosul:**

Cel ce șade în slavă pe scaunul
«Dumnezeirii, pe norul cel ușor,
«a venit Iisus, cel cu totul
«dumnezeiesc, din preacurata
«Fecioară și a mântuit pe cei ce
«strigă: Slavă puterii Tale,
«Doamne»».

Ăpa vie a nemuririi ca un izvor ai izvorât-o, ceea ce ai picurat celor aprinși de sete nectarul cel dulce și auriu al milostivirii, cu adevărat Raiul cel cu totul desfătat, Stăpână.

Sfeșnic de aur strălucind cu cele șapte făclii ale harurilor, pe tine din tot neamul soarele Hristos te-a ales și, venind în cele nepătrunse, S-a nuntit, fără sămânță, cu trupul muritorilor spre înnoire.

Ăi născut pe Țiitorul a toate, pe Cel ce a împreunat toate cu cele înalte și pe cele despărțite le-a unit, prin care cele de sus dănțuiesc împreună cu cele de jos și toate Îl slăvesc ca pe Dătătorul, Stăpână.

Dumnezeiesc lăcaș în care s-a lucrat unirea celor două firi, tu ești Fecioară, mai presus de minte, de cuvânt și de cuget, din care S-a țesut Stăpânul, nu prin schimbare, ci prin unire, purtând Întruparea.

Canonul Cuviosului David

Irmosul: *Tu ești tăria mea,
Doamne...*

Rănit fiind de adâncul iubirii celei dumnezeiești, cu bucurie te-ai supus, Davide, fericite, lui Acachie cel cu dumnezeiască înțelepciune, cu smerita cugetare fiind lăudat.

Pe șarpele cel trufaș l-ai biruit, Părinte, cu smerenia ta și, minunat întru lucrări, te-ai văzut slăvit după dreptate.

Ea un călugăr insuflat de Dumnezeu, Părinte, ai sosit în muntele Athonului, cu dumnezeiasca iubire urmând nevoințele acelor cuvioși.

Slavă...

Ăsemenea fiind întru râvnă, Cuvioase David, cuvioșilor celor de demult, întru toate părtaș harului acelora te-ai aflat, în vremurile din urmă.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Toiag ai fost văzut odrăslind pe Dumnezeu, floare nelucrată care ai lucrat pe Domnul a toate,

Fecioară, rănind lumea de dumnezeiasca mireasmă.

Catavasia: Sfatul cel neurmat și dumnezeiesc...

**Cântarea a 5-a:
Canonul Născătoarei de
Dumnezeu
Irmosul:**

Șpăimântatu-s-au toate de «dumnezeiască mărirea ta; că «tu, Fecioară neispită de «nuntă, ai avut în pânțece pe «Dumnezeu Cel peste toate și ai «născut pe Fiul Cel fără de ani, «Cel ce dăruiește pace tuturor «celor ce te laudă pe tine. »

Tăria mea și lauda mea tu ești, Preanevinovată, ancoră tare a adevărului întru care mi-am pus toată nădejdea mea, Fecioară, și toată bucuria vieții.

Împietire de haruri ești, Stăpână, care ai ascuns în pânțelele tău firea cea necuprinsă fără de schimbare într-un singur ipostas, prin care Dumnezeu cel purtător de trup S-a arătat tuturor și muritor mai presus de fire.

Mare dulce și totuși neumblată, ai scufundat pe cârmuitorii și călăreții lui Faraon cel înțelegător și pe Israelul cel nou l-ai mântuit,

conducându-l spre cetatea cea cerească și la limanul cel liniștit.

În chip minunat ai covârșit în frumuseți toată făptura care, cântând, strigă ție: Bucură-te, Mireasă, prin care, venind Iubitorul de frumusețe, a ridicat toată firea muritorilor, Stăpână, și a izbăvit-o din mâna pierzătorului.

Canonul Cuviosului David

Irmosul: *Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta,...*

Răstignit fiind celor din lume, ai omorât, Părinte, cugetarea cea trupească, și întru toate te-ai făcut chip al vieții celei bune, cu inimă întreagă ascultând de învățătorul tău, ca ascultător al dumnezeieștii voiri.

Părinte întru tot curat și cuvios, tainelor lui Dumnezeu preot erai și slujitor cinstit, și diacon; pentru aceea lumina cea dumnezeiască înconjurându-te, a fost văzută de toți oamenii, întru strălucirea slavei vădindu-te.

Îndreptătorule Părinte, ca prieten nemincinos al Dumnezeului tuturor, cu Duhul Sfânt, în muntele Athos te-ai așezat, pe sineți ostenelilor celor mai mari predându-te,

purtătorule de Dumnezeu, nepurtând grija trupului.

Slavă...,

Pentru cele ale aproapelui, ca un următor sfânt al lui Hristos, cu veselie ai luat asupra-ți, Davide, cuvioase, amară pedeapsă pentru iubirea cea adevărată, fiind grăit de rău pe nedrept, cela ce ești plin de bunătate și de har.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Negrăit ai născut pe Făcătorul tuturor și Domnul, ceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară; sufletul meu din strânsoarea patimilor slobozește-l și mă luminează cu lumina pocăinței.

Catavasia: *Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta...*

Cântarea a 6-a: Canonul Născătoarei de Dumnezeu Irmosul:

Strigat-a proorocul Iona, mai
«înainte închipuind îngroparea
«Ta cea de trei zile în chit,
«rugându-se: Din stricăciune
«mă mântuiește, Iisuse,
«Împăratul Puterilor. »

Propovăduim pe Cuvântul, Înțelepciunea Tatălui, pe Fiul

cel mai înainte veșnic, pe Cel sălășluit prin fire în pântecel tău și pe Cel ce ne-a îndumnezeit pe noi prin cea mai bună plăsmuire.

Cel ce a întemeiat munții cu un semn, pe tine munte înțelegător te-a arătat, umbrit de virtuți, din care El Însuși Și-a tăiat trup, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită.

Hușcată de veninul șarpelui, cea dintâi maică a pierdut tot neamul omenesc, dar, prin nașterea ta cea netâlcuită, Precurată, se îndumnezeiește toată firea într-un chip mai bun.

Propovăduiesc, văzând minunile tale cele mai presus de minte și de cunoștință, Precurată, cum Cel neîncăput încapă fără de schimbare întru tine, cum S-a făcut prunc Ziditorul a toată făptura, Stăpână.

Canonul Cuviosului David

Irmosul: *Rugăciunea mea o voi aduce Domnului...*

Cu dumnezeiască înțelepciune și cu sfântă cugetare împodobit fiind, și cu sihăstreștile suferințe strălucind, Fericite, în Evvia ai sosit ca un înger, cu dumnezeiasca purtare de grijă, Davide, cuvioase.

Sfânt lucru și înțelegător începând, Părinte al harului, biserică ai înălțat cu cinste, Davide, preafericite, Celui ce în munte S-a schimbat la Față și pe om îndumnezeiește.

Întunericul cel dumnezeiesc al negrăitei străluciri, cel curățitor de suflet, Înțelepte, întru Duhul te-a rănit; și de atunci, Părinte, ai primit în inimă lumina cea dumnezeiască și preastrălucitoare.

Slavă...,

Cu viață îmbunătățită, povățuitor și învățător, cinstită ceată de ucenici ai avut, de Dumnezeu insuflate, cu chipul vieții tale, purtătorule de Dumnezeu, Davide, urmând dumnezeieștile nevoițe.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe Înțelepciunea lui Dumnezeu cea ipostatică și Cuvântul Tatălui, Cel pe un scaun împreună-șezător, după asemănarea trupului ai născut, Ceea ce ești fără de prihană. Izbăvește sufletul meu de născocirile celui pierzător.

Catavasia: *Înțelepții lui Dumnezeu,...*

CONDACUL,

Glasul al 4-lea:

Podobie: *Arătatu-Te-ai astăzi lumii...*

Ărătatu-te-ai în lume ca o stea prealuminoasă, cu dumnezeieștile daruri ale tămăduirilor luminând pe toți care cu credință se apropie de tine, Davide, lauda Părinților.

IEOSYL

Cântare să înălțăm toți credincioșii lui Dumnezeu, Celui ce a întărit pe sluga Sa David, bine a lupta lupta cea bună. Căci în vremurile din urmă ca o stea neapusă s-a ivit, cu dumnezeiască strălucire; de o râvnă s-a arătat cuvioșilor celor de demult, și de un chip cu viața, și părtaș obiceiurilor, și tovarăș asemenea cinstit al slavei și darurilor acelora. Și nevoindu-se pretutindenea, în Insula Evviei a venit, prin dumnezeiască plutire pe ape. Acolo biserică a zidit Mântuitorului, Celui ce în Tabor S-a schimbat la Față, și mănăstire sfântă a adunat, ca liman neînvișorât de mântuire, bine făcând tuturor, pentru suflet și trup, cu harul sfânt al tămăduirilor.

SINAXAR

Sinaxarul zilei din Minei și apoi acesta:

Întru această lună, în ziua întâia, facem pomenirea cuviosului și de Dumnezeu purtătorului Părintelui nostru, David, cel ce s-a nevoit în insula Evvia.

Stih: *David către Goliat piatra a aruncat, iar David peste mulțime rugăciunea a aruncat.*

Întru întâi al lui noiembrie, dumnezeiască nașterea lui David s-a așezat.

Sfântul Cuvios David s-a născut în anul 1519, în localitatea grecească Gardinitsa, în regiunea Locrida, Insula Evvia. Astăzi, localitatea natală a Sfântului se numește Kiparisi. Sfântul s-a născut în familia preotului Hristodul, mama lui, Teodora, fiind o femeie foarte evlavioasă.

Întreaga copilărie și-a petrecut-o Sfântul în biserica unde slujea tatăl său, mai ales înaintea icoanei Sfântului Ioan Botezătorul. Despre acea perioadă, Sfântul spunea: „Îmi plăceau cel mai mult tronul lui Iisus Hristos, ochii Maicii Domnului și aripile Sfântului Ioan Botezătorul.” La vârsta de numai 3 ani, copilul David a dispărut de acasă. Speriați, părinții l-au căutat peste tot. Negăsindu-l însă, ei au mers la biserică spre a se ruga pentru binele lui. Intrând în biserică, ei l-au aflat pe copil în fața icoanelor. De la acesta a aflat că Sfântul Ioan Botezătorul l-a luat de mână și l-a adus în biserică. Părinții au rămas uimiți de curăția inimii copilului și de lucrarea lui Dumnezeu.

La vârsta de 15 ani, tânărul David nu a mai putut rămâne în lume, el luând

drumul isihiei. La plecare, tânărul s-a rugat mult Sfântului Ioan. În vis, sfântul i-a spus: „Să pleci mâine, după Sfânta Liturghie, ca să apuci să-l întâlnești pe viitorul tău povățuitor.” Acesta se va arăta a fi părintele Acachie, părinte aspru, dar foarte iubitor și râvnitor de cele sfinte. Când a împlinit 20 de ani, călugării cu care împreună viețuia l-au ales părinte duhovnicesc peste ei, numindu-l „bătrân”, adică înțelept și luminat.

Părintele Acachie l-a trimis pe tânărul David în Sfântul Munte, unde a și viețuit vreme îndelungată în Mănăstirea Marea Lavră. Duhovnicul său a plecat în Constantinopol, spre a lua binecuvântare de la patriarh. Cu această ocazie, fără voia lui, părintele Acachie a fost numit mitropolit de Vafpacos și Arta. Ajuns aici, el l-a chemat la sine și pe ucenicul David. David a locuit într-o micuță cameră de la subsolul mitropoliei. Acum, el este hirotonit preot și rânduit ca îndrumător al preoților care se află sub mitropolit.

Cuviosul David este rânduit egumen la Mănăstirea Vernicova, unde va și suferi mult din pricina turcilor păgâni. Creștinii din zonă l-au răscumpărat însă cu mulți bani din mâinile turcilor. După aceasta, el nu s-a mai întors în mănăstire, ci s-a îndreptat spre patria natală, spre Insula Evia.

În apropiere de localitatea Rovies, sfântul a găsit o peșteră părăsită, lângă o veche mănăstire închinată Schimbării la Față. Precum lumina nu se poate ascunde sub obroc, tot

așa nici sfântul nu a putut rămâne ascuns de ochii celor credincioși. În câțiva ani, Cuviosul David a adunat în jurul său șase tineri râvnitori de viață monahală.

Rânduiala lui Dumnezeu era de a se repara biserica și a se închea acolo o mănăstire, însă banii lipseau, împreună cu apa. Pentru aceasta, sfântul a spus: „Dacă aici, în acest munte, va izvorî apă, vom face o mănăstire. Pe lângă toate minunile pe care Le-ai făcut, mai poți face o minune mică, ca să Te lăudăm și prin asta, zidind aici sus o mănăstire.” A doua zi, minunea s-a petrecut: apa izvora din pământ uscat.

Vreme de doi ani, Cuviosul David a adunat bani de pe la credincioși, spre a ridica mănăstirea închinată Schimbării la Față a Domnului. Multe donații le-a primit sfântul de la creștinii din Rusia. Neavând nici un mijloc de transport, sfântul a luat banii și obiectele cele de preț, primite în dar, și le-a așezat într-un buștean sculptat în interior, a astupat gaura și l-a aruncat într-un râu, zicând: „Când voi pași eu în Insula Evia, ajută, Doamne, să atingă țărmlul Rovies, bușteanul cu bogății.”

Ajuns în insulă, după oarecare vreme, părintele a găsit niște bărbați care se chinuiau să taie un buștean mare. Ajungând lângă ei, sfântul și-a dat seama că acesta este bușteanul cu darurile pentru mănăstire. Dând slavă lui Dumnezeu, el a însemnat lemnul cu Sfânta Cruce, iar lemnul a crăpat la mijloc.

Nu se cunoaște cu exactitate data înființării mănăstirii, însă se știe că Sfântul David a ctitorit prezenta

biserică pe locul alteia, mai vechi. Sfântul a viețuit în jurul anului 1550, deci mănăstirea a fost înființată și ea înainte de anul 1500.

Pentru a ajunge la Mănăstirea Cuviosului David din direcția Edipsos, trebuie să se urmeze drumul spre Rovies. Cu puțin înainte de a ajunge în Rovies, drumul cotește la dreapta, spre Paleochori, Damies. Acest drum merge 11 kilometri, trecând prin localitățile Paleochori, Damia și Kalamoudi.

Sfântul Cuvios David este prăznuit anual, în ziua de 1 noiembrie, când mănăstirea îl serbează ca al doilea hram, după hramul principal, Schimbarea la Față.

Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, miluiește și ne mântuiește pe noi. Amin.

**Cântarea a 7-a:
Canonul Născătoarei de
Dumnezeu
Irmosul:**

N-au slujit făpturii cugetătorii
«de Dumnezeu, ci numai
«Făcătorului; ci groaza focului
«bărbătește înfruntându-o, se
«bucurau, cântând: Prealăuda-
«te Dumnezeul părinților noștri
«și Doamne, bine ești
«cuvântat».

Minunea nașterii tale a covârșit orice minte căci Cel neapropiat și netăiat împrejur cu firea, cu trupul circumscris

făcându-Se, a scris pe robii tăi în cartea vieții, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu.

Toate profețiile întru tine s-au împlinit, Mireasa lui Dumnezeu, căci tu ai născut pe Împodobitorul lumii, pe toți împodobindu-i și luminându-i, binecuvântată, Preasfântă Fecioară, mântuirea muritorilor.

Ăi născut pe Cuvântul de aceeași putere cu Tatăl și cu Duhul, pe Cel ce este în două firi și un singur ipostas, preabună, prealăudată și binecuvântată Stăpână, mântuirea muritorilor.

Ădânc nepătruns te gândim pe tine și înălțime negrăită, Maică Fecioară, care ai înălțat firea muritorilor prin dumnezeiască nașterea ta, prealăudată, binecuvântată Stăpână, mântuirea muritorilor.

**Canonul Cuviosului David
Irmosul: Tinerii evreiești, cu
îndrăzneală...**

Eu râurile dumnezeieștilor tale învățături, duhovnicește slujind Domnului, ogorul sufletelor ai adăpat, purtătorule de Dumnezeu, pentru buna rodire a mântuirii celei din veac.

Eu veselie și sărbătorește petrece preafelicită mănăstirea

ta, ca aurul cel curat câștigând trupul tău, prin care a scos toate bolile cele de suflet pierzătoare.

Să salte astăzi Evvia și cu psalmi și cu cântări luminat să cânte pe David cel slăvit, ca pe cela ce și l-a câștigat mijlocitor și apărător, grabnic izbăvitor și mare laudă.

Slavă...,

Stăpânului a toate ai înălțat biserică, Celui ce S-a schimbat la Față în muntele Tabor; ci întru aceea cu dumnezeiască cugetare fiind, primeai în inimă dumnezeieștile-I lumini.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Tămăduiește, Fecioară, sufletul meu cel netămăduit de boala păcatului și vârtute dăruiește-mi, Curată, împotriva înșelătorului, cu care mă voi depărta, Stăpână, de mânia aceluia cea cumplită.

Catavasia: N-au slujit făpturii...

**Cântarea a 8-a:
Canonul Născătoarei de
Dumnezeu
Imnosul:**

Pe tinerii cei bine-credincioși,
«în cuptor, nașterea
«Născătoarei de Dumnezeu i-a
«mântuit, atunci fiind
«închipuită, iar acum plinită;

«pe toată lumea ridică să-ți
«cânte ție: pe Domnul lucrurile
«lăudați-L și-L preaînălțați pe
«Dânsul întru toți vecii. »

Comoară dumnezeiască a toată curăția și cort al fecioriei de Dumnezeu îngrădit ai fost văzută, Mireasa lui Dumnezeu, crinul cel cu bună mireasmă al Săditorului făpturii și templu dumnezeiesc. Pentru aceea, Fecioară, pe tine te laudăm și te preaînălțăm întru toți vecii.

Ai purtat focul dumnezeirii în pântece fără de ardere, ca rugul cel nears, dezlegând, Preanevinovată, datoria Evei prin dumnezeiască nașterea ta, Prealăudată. Pentru aceea, pe tine, Fecioară, te laudăm și te preaînălțăm întru toți vecii.

Pe mine întreg m-a luat fără schimbare și fără amestecare după ipostas, Cuvântul cel Atotdesăvârșit, întreg m-a îndumnezeit prin cea mai bună unire, Stăpână. Pentru aceea, pe tine, Fecioară, te laudăm și te preaînălțăm întru toți vecii.

La fire venind Lucrătorul firii, din muntele Maicii lui Dumnezeu celei nenuntite, prunc la sân este văzut acum, purtat de mâinile tale de maică și pe toți i-a ridicat să te laude pe

tine ca Maică a Lui și să te slăvească pe tine, ca singură Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Cuviosului David

Irmosul: *Pe Dumnezeu, Cel ce S-a preaslăvit...*

Din cer primind Ziditorul, Cel ce a slăvit, Davide, cuvioasă viața ta, ale tale rugăciuni, au îndepărta, Cuvioase, năpasta țăntarilor care în Disto, Părinte, amarnic necăjeau.

Chip înalt de viață câștigând, smerită cugetare și măsură ai arătat, Davide, împreună-pătimitor și lui Hristos următor, în milă bogat foarte și tuturor mângâietor, celor de aproape și celor de departe.

Cu adevărat apărător prea mare te-ai arătat în cumplitele primejdii, celor istoviți, și celor în suferință doctor iscusit, și celor scârbiți dulce mângâiere, Davide, făcătorule de minuni.

Slavă...,

Ă desăvârșirii înălțime ai urcat, Înțelepte, al minunilor har ai câștigat și prin multe locuri ai umblat, Părinte, bucurie aducând sufletelor și trupurilor, ca un vas scump al Duhului.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Hearzându-se de focul dumnezeirii pântecel tău cel nepătat, cu cutremur l-ai primit, și pe Hristos îndoit după fire, dar unul în ipostas ai născut, neschimbat și neamestecat, pentru mântuirea lumii.

Catavasia: Pre tinerii cei binecredincioși....

Cântarea a 9-a: Canonul Născătoarei de Dumnezeu Irmosul:

Ca de un chivot însuflețit al lui
«Dumnezeu, nicidecum să nu se
«atingă mâna necredincioșilor;
«dar buzele credincioșilor, fără
«tăcere spusele îngerului
«cântând, cu bucurie să strige
«Născătoarei de Dumnezeu:
«Bucură-te, cea plină de dar,
«Domnul este cu tine».

Car cu totul luminos al Cuvântului ești, car în chipul focului, car cu multe nume numit, car fără de asemănare decât tronurile cele nematerialnice, car ferecat cu aur al întăririi Fiului tău; arată-mă și pe mine car al minții în nepătimire, Mireasa lui Dumnezeu.

Mireasa lui Dumnezeu, Cel ce este mai presus de toate pe tine te-a pregătit cer nou mai înalt

decât cerurile și, uitând cerurile cu toate puterile cerești, pogorându-Se, întreg în pânțele tău S-a sălășluit în chip de negrăit, neieșind din sălașul părintesc sau din dumnezeiasca fire.

Soarele cel luminos a iubit neprihănirea ta, Stăpână, și S-a nuntit cu tine în chip de negrăit spre învierea firii omorâte. Pentru aceea, cu dor te laudăm pe tine și te cinstim, cu credință, ca ceea ce ești pricina dumnezeieștii împărtășiri.

Potolește valul patimilor din inima mea, Preanevinovată, potolește săltările trupului meu, întărește mintea mea pentru cunoașterea dumnezeiască și năvălirile cele neorânduite ale gândurilor întoarce-le spre nepătimire și de viața cea viitoare învrednicește-mă.

Canonul Cuviosului David

Irmosul: *Înfricoșatu-s-a tot auzul...*

Inima curățind de cele pământești, cu trudă cugetul ți-ai lămurit, Părinte David, plin fiind de lumina cea înțelegătoare. Pentru aceea, cu limpezime mai înainte ai și vestit ucenicilor, purcederea ta către Domnul, pe care și înțelepțește

adunați i-ai lăsat, plini de har dumnezeiesc.

Către slava cerurilor alergând, lupta cu dreptate ți-ai săvârșit, Părinte David, și îndată te-ai veselit de lemnul vieții cel dumnezeiește lucrător, cu cetele sfinților socotit fiind; iar nouă, fiilor tăi, trupul tău cel sfânt ni l-ai lăsat, ca dumnezeiască mângâiere.

Vistierie preacinstită a harului Duhului, cu adevărat s-a arătat, Părinte David, capul tău cel sfânt și minunat, pururea înmiresmând și sufletele credincioșilor veselind, și tărie și sănătate dăruind celor ce cu

Slavă...,

Q, mare apărător al Evviei, purtătorule de Dumnezeu, Davide, preafericite, mânăstirea ta păzește-o de toate cursele și insula ta cea de astăzi o acoperă și o scapă întregă, și pe mine cel ce tocmai închin cântare ție, pe cărarea mântuirii mă călăuzește.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Făclie prealuminoasă, ca aurul asemenea, biserică de lumină purtătoare și preaslăvită, în care Hristos, Făcătorul a toate, S-a sălășluit, cămară arătată nouă a puterii și

frumuseții celei dumnezeiești,
Fecioară de Dumnezeu
Născătoare, cu lumina
rugăciunii tale luminează
mintea mea cea întunecată.

*Catavasia: Tot neamul pământesc să
sălteze...*

LUMINÂNDĂ

*Podobie: Auziți, femei, glas de
bucurie: zdrobind iadul..*

Pe împodobitorul Evviei și
dumnezeiescul apărător, pe
grabnicul ocrotitor întru nevoi
și înaintea lui Hristos mare
rugător, pe David cel preasfânt,
a cuvioșilor podoabă și lauda
preoților, cu mare glas toți să-l
cântăm, întru cinstită
pomenirea sa.

Slavă... Și acum..., a Născătoare:

Din preacuratele-ți sânziuri,
Fecioară, Dumnezeu Cel mai
presus de ființă S-a făcut
asemenea nouă, netâlcuit întru
înțelegere și lumii arătat, îndoit
după fire, iar unul ca ipostas; și
mântuiește, Născătoare de
Dumnezeu, pe cei ce laudă
nașterea ta.

LĂ LĂUDE

Se pun stihirile pe 4.

Glasul al 8-lea,

*Podobie: O, preaslăvită minune!
Preasfânta Cruce...*

Părinte Davide preafericite,
din vârstă fragedă lui
Dumnezeu plecându-te, cu
dumnezeiască insuflare ai
lepădat de la tine grija cea
lumească, și ridicându-ți crucea,
cu viețuirea asemenea îngerilor
te-ai arătat. O, nevoințele tale, o,
gândul tău către Dumnezeu
înălțat, o, slava și strălucirea!
Căroră se cuvine laudă.

Părinte Davide, prealăudate,
însuți pe Botezătorul lui Hristos
ai văzut, al aceluia sfânt glas,
Cuvioase, ai auzit, pașilor săi ai
urmat, și din tinerețe cu totul te-
ai arătat purtător de Dumnezeu
și îndumnezeit, cu Duhul cel
dumnezeiesc călăuzindu-te,
Sfinte, către viața cea fericită.

Părinte Davide, de Dumnezeu
slăvite, ca steaua dimineții ai
răsărit Evviei, laudat foarte cu
faptele cele bune, și mănăstire
sfântă cu cinste ai ridicat, și
ceată de călugări ai adunat, pe
care către viața cea cerească i-ai
și călăuzit cu pilda vieții tale și
cu cuvântul harului și cu
dumnezeieștile minuni.

Părinte Davide, preasfinte,
izvor de sfințenie am câștigat
racla ta cea minunată, Sfinte,
dumnezeiască tărie luând; că
cinstit capul tău cel prealăudat,
pururea tămăduiri ne izvorăște,

celor ce ne apropiem de dânsul, răsкупărându-ne din amarnice răutăți și din dureri, din boli și din întristări.

Slavă..., **Glăsul 8:**

Cu tăria Duhului încingându-te, Părinte, te-ai mărit cu viețuirea sihăstrească, în vremurile din urmă. Căci cu puterile sufletești ai supus cugetarea cea trupească, jertfă bine-primită ai adus viața ta lui Hristos, și răsplătiri după cuviință ai agonisit. Pentru aceea, a Evviei insulă se laudă cu nevoițele tale și către harul tău alergând, cu veselie prăznuiește pomenirea ta cea sfântă, pe care din cer o binecuvintează, Davide, fericite, cu rugăciunile tale către Dumnezeu.

Și acum..., **A Născătoare:**

Cele cerești te laudă pe tine, ceea ce ești cu daruri dăruită, Maică nenuntită, iar noi cu cuvinte slăvim nașterea ta cea nepătrunsă, Născătoare de Dumnezeu. Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Doxologia mare, troparele, ecteniile și Otpust.

LĂ LITURGHIE

Fericirile le punem pe 8, 4 din Cântarea a 3-a, și 4 din Cântarea a 6-a, din canonul Cuviosului.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomeneste-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Pe Dumnezeu iubind din pruncie, Cuvioase Părinte, cu veselie ai lăsat dragostea părinților tăi, și pe urmele pașilor lui Hristos ai umblat cu inimă neîndoită și chibzuire înțeleaptă.

Fericți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Ădăpatu-te-ai din râurile Scripturilor, Cuvioase, și cu cuvintele cele de Dumnezeu

insuflate pururea hrănindu-te, tinerețile plinind, cu totul înțelepțit de Dumnezeu te arătai, Sfinte, minunând cu multa înțelepciune.

Fericți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Ăvând dumnezeiască tărie în suflet, Sfinte, din tinerețe te-ai depărtat de înșelarea lumească și părăsindu-ți patria, te-ai alipit de Domnul și jugul Său preadulce ai luat asupra ta.

Fericți cei prigonii pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Eu toată bună-voirea plecându-te, Cuvioase, dumnezeieștii chemări celei cerești, ai aflat îndreptător pe a ta cale, în suișul către cele cerești, pe înțeleptul Acachie, din pronia cea bună.

Fericți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocărî și vă vor prigoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Sfânt lucru și înțelegător începând, Părinte al harului, biserică ai înălțat cu cinste, Davide, preafelicite, Celui ce în munte S-a schimbat la Față și pe om îndumnezeiește.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Întunericul cel dumnezeiesc al negrăitei străluciri, cel curățitor de suflet, Înțelepte, întru Duhul te-a rănit; și de atunci, Părinte, ai primit în inimă lumina cea

dumnezeiască și preastrălucitoare.

Slavă...,

Eu viață îmbunătățită, povățuitor și învățător, cinstită ceată de ucenici ai avut, de Dumnezeu insuflete, cu chipul vieții tale, purtătorule de Dumnezeu, Davide, urmând dumnezeieștile nevoințe.

Și acum..., a **Născătoarei:**

Pe Înțelepciunea lui Dumnezeu cea ipostatică și Cuvântul Tatălui, Cel pe un scaun împreună-șezător, după asemănarea trupului ai născut, Ceea ce ești fără de prihană. Izbăvește sufletul meu de născocirile celui pierzător.

TROPARUL

Glasul al 3-lea:

Podobie: Mărturisirea dumnezeieștii credințe....

Mare slavă aflat-a Evvia astăzi, pe preaslăvitul David cel dumnezeiesc, sălaș sfințitelor fapte bune, și lui Hristos următor adevărat, și de un chip cuvioșilor toți. Pentru aceea, Părinte cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu să se dăruiască nouă mare milă.

ALT TROPAR**Glasul al 4-lea:****Podobie:** *Degrab ne întâmpină pe noi...*

Podoaba Locridei și făclia Evviei, luminos te-ai arătat cu viața îngerească, Davide, Părinte cuvioase. Pentru aceea, celor care se apropie de sfânt capul tău, pururea împarți tămăduiri și sănătate, după suflet și după trup, ca unul ce ai îndrăzneală la Hristos, Cel ce te-a slăvit.

CONDACUL**Glasul al 4-lea:****Podobie:** *Arătat-Te-ai astăzi lumii...*

Ărătat-ți-ai în lume ca o stea prealuminoasă, cu dumnezeieștile daruri ale tămăduirilor luminând pe toți care cu credință se apropie de tine, Davide, lauda Părinților.

ĂPOSTOLUL**Epistola a II-a către Evrei (XIII, 17-21):** *Fraților, ascultați pe conducătorii voștri...***Aliluia, glasul 2:** Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.**Stih:** „Căci Domnul a ales Sionul, și l-a ales ca locuință Lui.”**(Caută la ziua de 6 decembrie).****EVANGHELIA****Evanghelia de la Luca (6: 17-23)***„În vremea aceea au stat în loc șes Iisus și ...”**(caută la liturghia din 6 decembrie).***Chinonic:**

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de vorbire de rău nu se va teme. **(Ps. 111,6)**

Mărimurile:

Bucură-te, al Locridei vlăstar dumnezeiesc, bucură-te, al Eubeei fierbinte apărător, bucură-te, cea ce râuri de tămăduiri izvorăști, celor ce aleargă la tine, Davide, făcătorule de minuni.

Se bucură mănăstirea ta cea sfântă, racla moaștelor tale întru sine având. Pe care o acoperă și o păzește, Davide, făcătorule de minuni, cu capul tău cel sfânt, cel cu credință lăudat.

Pe cel între cuvioși de minuni făcător și tămăduitor neîntrecut al bolilor, pe dumnezeiescul păstor, pe izbăvitorul și mijlocitorul nostru, pe David, de Dumnezeu purtătorul, cu cântări să îl cinstim.

Distih: David cu har dumnezeiesc cugetul meu îmbogățind, Gherasim cântare nouă ți-a împletit.

